

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólamlások kü-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Cselédügyünk.

Egyike legnagyobb országos és helyi
mizériáknak a cselédügy.

Alig találunk gazdát vagy háztartás ve-
zetőt, aki cselédje miatt ne panaszkodnék,
vagy viszályai elintézése végett a hatóság-
nál orvoslást ne keresne.

Hisz szinte régen hangoztatott panasz
az is, hogy a cselédügy rendezése érdeké-
ben alkotott 1876. évi XIII. t.-cz. rendel-
kezései rosszak s azok úgy a munkaadó
gazda, mint az elszerződött cseléd érdekeit
kellően nem védik.

Tény, hogy ezen törvény a cselédet sok-
szor kiszolgáltatja a gazda kényének, de tény
az is, hogy a cselédnek számtalan esetben
ad igazat a gazdával szemben akkor, mikor a
gazda a felmerült vitás ügyben csakis a tör-
vény hibás rendelkezései miatt joghátrány-
ban marad.

Nem cikkem keretébe illik, hogy erről
most hosszabban írjak.

Csak a gyakorlat által elém állított pél-
dák juttatták már számtalanszor eszembe
azt, hogy a cseléd mizeriák főoka abban

rejlik, hogy a gazda a cseléd távozásakor
annak szolgálati cseléd-könyvébe direct rossz
minősítést nem adhat s hibáit felsoroló bi-
zonyítványt részére ki nem állíthat.

Kétségtelen, hogy a törvény s a dönt-
vények akkor a humanismus állaspontjára
emelkedtek s a cseléd életét és jövőjét akar-
ták biztosítani.

Nem is lenne az ily módon helyes,
mert rossz bizonyítványú cselédet senki szol-
gálatba nem fogadna s ezáltal a cseléd egész
életére esetleg tönkre tétetnék.

De tán segítve lenne az által, ha a
törvény akként intézkednék, hogy a cseléd-
től akkor, a mikor az súlyos hibát követ el,
az eljáró hatósága cselédviszonyba állást bi-
zonyos időtől, mondjuk 1 esztendeig —
megvonná.

Segítve lenne ezáltal a gazdán is, se-
gitve lenne ezáltal a cselédeken is, mert ha
a törvény a cseléd hibáját ily büntető sanc-
tióval látná el, sokkal kevesebb lenne a
rossz cseléd s a jó cselédet minden gazda
megbecsülné.

Mert a gazda becsülése a cseléd jósa-
gának alap feltétele; — háza s majdnem

családja tagjává fogadván, megkövetelheti a
cseléd is az igazságos és jó bánás módot.

A rossz bánás mód, igazságtalan bér-
levonások a jó cselédet is elkészerítik s az
rosszá válik.

A leggyakoribb s legigazságtalanabb a
cseléd megszolgált bérének a gazda által
történt visszatartása; — amint a törvény is
tiltja ezt, tiltja ezt az emberies gondolkodás
és igazságérzet is.

A gazda ilyenkor mindig azzal véde-
kezik, hogy cselédje kárt tett s ezért tar-
totta vissza bérét s nem adta ki neki; —
nem gondolja meg ilyenkor a gazda, hogy
ez csakis kártérítési per, mely a megszol-
gált és megdolgozott bért nem befolyásol-
hatja. Megtelik ilyenkor keserűséggel a cse-
lédnek a szíve s már oly ellenséget lát gaz-
dájában, mely mindenkorra kiterjed.

Az ily anomaliáktól kell óvakodnunk s
kell minden gazdánknak magasabb emberi
fokra emelkednie. Nem kell a gazdának már
amint cselédjét megfogadja, abban ellensé-
get látni és keresni.

A másik visszaélés a gazda részéről a
rossz élelmezés. Az a cseléd, aki hosszabb

TÁROZSA.

A pénzhamisító.*)

A most elbeszélendő történet az első betűtől
az utolsóig megtörtént valóság. Szükségesnek tar-
tom ezt megjegyezni, nehogy elolvasás után rá
fogják, hogy hiszen csak mese.

Nem mese ez, kérem szeretettel. Lehet hogy
szereplői még manapság is élnek. Sőt el vagyok
készülve még arra is, hogy ha valamikor még K.-
ba (e történet színhelyére) megyek, Bartók Gergő
bátyám nyakon csip s irgalmatlanul elpáhol, fü-
lembe ordítván ezeket a szavakat:

— Hát mégis bele tetted az ujságba, te gaz-
ficzkó! Nesze! No!

De kezdjük el történetünket, még pedig a
legelején, ott, mikor K.-ban a budapesti vonat meg-
érkezése után, Bartók bácsi „Jó magyar“-hoz
cizimzett vendéglője előtt, bérkoesi állott meg.

A kocsiból elegáns öltözetű uri ember szállt
ki. Volt három meglehetősen nagy Löröndje.

* Mihályfalvi J. „Tolvaj fufang“ című művéből.

Bartók bácsi a kocsizörgésre rögtön künn
termett a kapuban.

— Ön a szállodás? — kérdezte az utas.

— Csak vendéglős, uram, csak vendéglős.
De azért van néhány vendégszobám is, ha méltóz-
tatik parancsoini.

— Igen szobát kérnék. Pár hétig szándéko-
zom K.-ban maradni. Egy budapesti képraktár-
cizégnék. vagyok a megbizottja. Nevem Antal
Bálint

— Örvendek nagyon örvendek. Remélem, hogy
uraságod meg lesz velünk elégedve.

A vendég a folyosó végén foglalt el egy szo-
bát, hová táskáit is azonnal bevitette. Fél óra
mulva távozott és csak este jött vissza. Megva-
csorázott, aztán szobájába vonult.

Másnap reggel a vendég megvárta az ajtó-
küszöbön, míg a szobalány elvégezte a takarítást,
azután szobáját bezárva, egy kis kizitáskával tá-
vozott. Délben visszatért, megebédelt s újra távozott.

— Megy a képeit eladni. Jó üzleteket kívá-
nok neki. Igazán ritka jó vendég. Egy hétre előre
kifizette a szobát, aztán meg elég jól költ is. Min-
dig nálam étkezik, pedig van vagy harmincz kores-
ma a városban.

Az ügyök pedig harmad negyedaap is a

nyakába vette a várost.

A negyedik nap, ebéd után, Bartók bácsi ép-
pen akkor lépett az étterembe, a melyben az ügy-
nökön kívül senki sem volt, — mikor ez utóbbi a
kezében tartott hírlapot bosszusan az asztalra
csapta.

— Talán valamin mérgelődni méltóztatik —
tudakozódik Bartók bácsi udvariasan.

— Igazán borzasztó, hogy az ember nem
tudja mivel töltse el az idejét ilyen félreeső he-
lyen. Négy óráig nincsen semmi dolgom. Most tes-
sek, mit miveljek én a ldig. Legfeljebb lefekhetem
aludni. Pedig ellensége vagyok a nappali alvásnak.

— Oh kérem, ezen könnyen segíthetünk. Ta-
lán méltóztatik parancsolni egy párti piketet?

— Köszönöm.

— Tartlit talán?

Antal Bálint tagadólag rázta a fejét.

— Vagy talán áthivatom Rozovics urat, a
borbélyt, s hármásban csinálhatnánk egy alsóst?

— Köszönöm. Ki nem állhatom a kártyát.

— Tetszik talán dominozni?

— Az csak gyerekeknek való.

— Vagy talán sakkozni?

— Ahhoz nem értek.

— Vendéglöm össze van kötve kávéházza

Ország J.
ABONY
Pintér-ház.

Uri és női
divatárú
kereskedés.

Dús raktár mindennemű rövid és szövött árúknak, kézimun-
kákban és anyagokban.

Czipők, kalapok, ingek, gallérok, nyakkendők, zsebkendők

bámulatos olesó árban.

időt tölt szolgálatban, lehetetlen, hogy rossz legyen, mert ha az lenne, a gazda már rég elbocsájtaná a szolgálatból; — megkövetelheti tehát a cseléd a jó és bő éfelmezést, mert a ki egész nap testével dolgozik, az arra reá is szolgál.

Fontos és a cselédügyre nézve legmegkivántatóbb kellék a cselédszerzői iparoknak szervezése.

Ily ipart kellene minden községben szervezni s azt hatósági felügyelet alá helyezni.

Leginkább a zug cselédszerzők okai a rossz cselédnek.

Visszatérve arra, hogy a cselédet bünei esetén a cseléd viszonyba állástól meg lehetne vonni, itt talán legnagyobb felügyeleti indokát. A kit ily büntetés ért, az hatósági felügyelet alá helyezett cselédszerzőtől nem szegődhet el s így a cselédszerző gazdának rossz cselédet nem is ajánlhat.

S még egyet! Miért ne lehetne ezen cseléd-viszonyi állást bizonyos időre valakitől megvonni? hisz intelligens és jó módban élő embert büntet a törvény hivatal vesztéssel, ki eképpen életével és állásával a legellentétebb viszonyok közzé jut; — miért ne küzdhetne a cseléd is büne esetén komolyan az étellel s annak fáradalmaival.

Ezek voltak röviden azok, miket kis cikkem keretében szükségesnek tartottam elmondani.

Ney Géza.

Lajos napja.

Országszerte, ott, ahol a materializmus nem vonta még be kérges mezével a hazafiasan érző lelkeket, nem törölte még ki a szivekből nagyjaink

is. Talán méltóztatik átjönni egy párti karambolra? — Még sohasem volt dákó a kezemben. Talán van tekepályája is?

— Persze hogy van, de azt csak öt óra után játszhatunk. Akkor jönnek el az őszes hivatalnokok. Sinkovits ur az adótárnok, Bardi ur . . .

— Sose tessék őket elszámolni, ugy is hasztalan. Hiába, ugy látszik, nincsen semmi, amivel az időt agyonütni lehetne . . . De nini . . . most jut valami az eszembe. Tudja mit vendéglős ur, jöjjön menjünk be az én szobámba. Ugyse látta meg a képeimet. Mondhatom gyönyörűek! Legalább azok nézegetésével eltelik az idő.

Bartók bácsi szívesen beleegyezett az ajánlatba.

Az ügynök szobájának minden zuga tele volt aggatva képekkel. Egyik szebb a másiknál.

Bartók bácsi gyönyörködve nézegette őket. Egyszerre csak kutató szemei egy tárgyon akadnak meg, mely az ablakfülkében felállítva, zöld posztóval gondosan be volt takarva.

— Hát ez mi a fránya?

— Jaj, azt nem mutathatom meg.

— Nem-e? Hát aztán miért nem?

— Egyszerűen azért, mert nem akarom.

— Ez is talán olyan . . . izé . . . olyan ördögös niasineria, a melyet a mult nyáron a panorámában mutogattak. Csak az urak nézhettek meg. Ugy-e ez is olyan valami. Bizonyára pikáns lehet?

— Lehet.

— No mutassa már meg. Hiszen nékem megmutathatja.

— De nem mutatom meg, punktum.

— De hiszen láttam már ennél külömb dolgot is.

— Hogy mondhat már olyat, mikor fogalma sincs róla, hogy mit rejte a zöld posztó.

— No ne mókázzon már, édes uram. Lásza

íránt való hálaérzéseket s azok dicső emlékeztét, kegyelettel ülték meg a nagy hazafi, Kossuth Lajos emlékét felelevenítő Lajos napját.

Nálunk — sajnos — alig-alig pislog még a multak dicsőségét bevilágító méeses s csak itt-ott, egyesek keblében dereng még halvány világa azoknak az érzelmeknek, melyeknek ápolása, különösen a mostani nehéz időkben, első rangú kötelessége kell hogy legyen minden magyar embernek, aki fogékonysággal bír a haza és annak boldogulását célzó tevékenységek iránt.

Itt is kigyult azonban egy fényes sugára emez érzelmeknek; nem a lakosság általános részvételével, csak egy kis körben, egy privat háznál ünnepelte egy intelligens társaság Lajos napját, mely kezdődött a nemzeti Hymnussal s végződött az alábbi távirattal:

„Pósa Lajos úrnak Budapest.

Lajos napját ünneplő abonyi tisztviselők tisztelettel üdvözlök és köszöntik önt, a hazafias érzés lánglelkű apostolát.“

Közben természetesen sok szép lelkesítő, hazafias szónoklatok hangzottak el, melyek közül kiemelkedett egy francia származásu, budapesti miniszteri tisztviselő szónoklata, melyben párhuzamot vont a francia és a magyar nemzeti érzés között s arra következtetésre jutott, hogy a hazáját úgy szeretni, azért élni, halni, a földkerekségén csak két nemzet tud: a magyar meg a francia. Ő, aki immár teljesen magyarrá lett, ha némi önérzetet önt belé a francia nemzet dicsősége, büszkén illeszti mellé a magyar haza dicsőségének ragyogó emlékét, hiven ápolva a hitet, a reményt a magyar nemzet nagy jövődjében, melyben őt az itt Abonyban való tartózkodása s az itt tapasztalt lelkesedés tüze még jobban megerősítette.

Jól esik nekünk — falusiaknak — ilyesmit hallani, akik csüggedten szemléljük a meddőnek képzelt harcokat s segítünk egymásnak reményseink fonalaít tépni, szakgatni . . .

Ezen a szerény kis ünnepélyen egy eszmét vettem föl, melynek megvalósításán érdemes gondolkodni.

Szeptember 19-én 101-ik évfordulója lesz Kossuth Lajos születés napjának. Ez a nap a legalkalmasabb a nagy hazafi emlékeztetének ünneplésére és ez által a nemzeti érzés fejlesztésére.

Nekünk nincs még Kossuth szobrunk, a hol áldozhatnánk a magyar nép atyja emlékének, de ott áll szomszédunkban, Czeglédén az érez alak, mely előtt leróhatjuk hálánk és tiszteletünk adóját, mit Czegléd város hazafias közönsége bizonyára jó néven fog venni.

Az iparos dalárda lelkes vezetője, Kováts Béla karnagy szíves készséggel szegődött az eszme

én borzasztó kíváncsi ember vagyok. Aztán ha nem tudom a kíváncsiságomat kielégíteni, bizonyos, hogy két hétig fog a hideg rázni. Csak nem akarja, hogy ebbe a nyavalyába essek.

— Éjnye hagyjon békével. Mondtam már, hogy nem mutathatom meg.

— De nagyon, nagyon kérem.

— Hát jó. Megmutatom, mivel olyan nagyon kér, de csak avval a föltétellel, hogy a mit itt látni fog, azt senkinek a világon nem árulja el.

— Dehogy fogom elárulni. Csak mutassa meg.

— De még meg is kell erre esküdni.

— Megesküdni? Már, hogy én megesküdjem? Nem uram, azt már nem teszem. Életemben egyszer esküdtem meg; a feleségemmel (bár azt se tettem volna;) de akkor aztán meg is fogadtam, hogy soha életemben nem esküszöm többé.

— A mint akarja. De akkor nem is mutathatom meg.

— Borzasztó ember az ur — szolt boszusan Bartók bácsi, a kinek kíváncsisága már a legfelsőbb fokig volt csigázva. — No jól van hát, vigye az ördög. Hát a becsületesemre fogadom és esküszöm, hogy nem fogom elmondani, a mit itt látok. Végre is nem vagyok én valami kofa!

— Most már rendben van. Aztán nézze vendéglős ur — szolt az ügynök, miközben forgópisztolyt rántott elő — én ezzel a szerszámmal gazdátlan ebként fogom lepufoztatni, abban az esetben ha . . .

— No ne teketóriázzék már annyit az ur, hanem egy-kettő, hadd lássuk a medvét.

Antal hirtelen lerantotta a zöld posztót, mire Bartók bácsi ijedten tántorodott hátra.

— Jézus Maria, szent József! Hiszen ez bankó prés — kiáltott fel Bartók bácsi.

— Igenis bankóprés — válaszolt a vendég nyugodtan.

(Vége köv.)

megvalósítására irányuló mozgalomhoz s ígérte meg a dalárda tagjainak közreműködését, kikhez ez irányban itt nyilvános kérést intézünk.

Városunk hölgy közönségét pedig felkérjük, hogy indítsanak mozgalmat egy szép, impozáns élővirág (fehér öszirózsa) koszorú elkészítésére.

Az ünnepély programja lenne: Szeptember 19-én, reggel a 6 órai vonattal, a dalkar vezetésével átrándulás Czeglédre a Kossuth szoborhoz, annak a dalkar éneklése, egy rövid szónoklat közben leendő megkoszorúzása, visszaindulás d. e. 9 órakor.

Egyletek és egyesek csatlakozása csak emelne az ünnepély magasztosságát, amire számítunk is.

Temesközy Gerzson

szerkesztő.

Tanév kezdetén.

A kedélyes és nyugalmas nagyszünetű perzei immár a végére ériek. Az iskolák kapui megnyílnak, melyen át bevonulnak az új és régi tanítók százai megfelelő tantermeikbe, hol a tanító felvételi naplójába bejegyezvén őket, kezdetét veszi az új tanév. Az embernevelés nagy munkájának évadja köszönt be ekkor, nagyobb nemesebb minden máségyéb munkánál. Ennek a gondolatával nemesak a szakember, a tanító van eltelve, hanem a szülő és gyermek egyaránt.

Nevelni egyáltalában nem könnyű feladat; de másnak a gyermekeit oktatta-nevelni oly nehéz, önmegtagadással járó művelet, amelyre csakis a lelkes, a hivatott tanító lehet képes. Mit bizonyítani az iskolák ezrei, a tanítók legiói, mint azt, hogy a szülő — legyen bár kevesebb vagy több gyermekkel megáldva — a lehetetlenséggel határos csemetéinek megadni azt a kiképzést azt a nevelést, melyet az iskolában az oktatás folyamata alatt nyer. Ennek az igazságát, — hála Bárány József egykori kultuszminiszter szellemének s az 1868-ik évi 38-ik törvényezikk rendelkezéseinek — ma már alig található szülő aki be nem látná, magzatját ne igyekezze az iskola munkájának áldásaiban részletetni még az esetben is, ha ő maga talán az iskolát csak kívülről ismerhetette meg. Felvezeti, beiratja gyermekét már csak azért is, hogy „otthon ne rosszkodjonk.“ Iyen megjegyzéseket nem csak a műveletlen, hanem a műveltebb szülőktől is lehet hallani, ami azonban egy cseppet sem hangolja le a tanítóságot; mert míg egy részt megjegyzésével beismeri a szülő nevelésbeni járatlanságát, miután gyermekei „otthon rosszkodnak“, — másrészt egy olyan helyre igyekszik beadni, ahol „nem rosszkodhatnak“, vagy ha teszik, arról leszoktatják őket.

Mindazonáltal az iskolábaadással nem szünhet meg — mint azt sokan gondolják és hangoztatják — a szülők nevelői gondoskodása. Utszélre hányt mag az iskola oktatva — nevelése, ha a szülő otthon nem ellenőrzi a gyermeket, nem utasítja mindazon tanulás és magaviseletbeli kötelmek betartására, melyeket az iskola naponként hol szeretettel, hol szigorral megkíván. Mást nem kíván csak azt, hogy amire oktatva lett, azt otthon a szülők a gyermektől szorgalmazzák, utasítsák kötelmeik teljesítésére s ne engedjek, hogy otthon „rosszkodjanak“, mert az iskola ilyenre őket nem tanítja. Az iskola nam menti fel egy percze sem a szülőt nevelői köteltségétől, csak az esetben, ha módja van őket nevelőintézetbe adni. És mert a nagy Napoleon szerint „a gyermek jövője, a szülő műve“ az iskola csak arra van hivatva, hogy a gyermeket a szülő legjobb intencziói számára alkalmassá tegye. Az iskola tehát eszköz a szülő kezében gyermekeinek boldoggá tételére. De az iskola csak akkor válik boldogító tényezővé, ha a szülő a maga hatáskörében összhangot képes létrehozni a maga és az iskola tevékenységében. Viszont az iskolának és erre az egyöntetűsre kell törekednie. Nem hiába mondja Dr. Linó Ferrarini a híres nevelő hogy „a tanító és a szülő erejének egybe kell olvadnia; mert csak az ily föltétlen egyesülésből származik összhang a nevelésben.“

Amit fentebb nagyáltalánosságban az elemi oktatás harmoniajáról elmondunk, ugyanazt ajánlják szem előtt tartani a felsőbb nevelés, a polgáriiskola működése érdekében is. Erre a nálunk még fiatal korát élő intézményre vonatkozólag azonban egyébről is meg kell emlékeznünk.

Sokszor emlegetjük földrajzi fekvésünkből folyó elnyomtatásunkat, elmaradottságunkat. Barmuljuk Szolnok forgalmát, esodáljuk Czegléd fej-

lődését. Panaszkodunk intézményeink csekély és jelentéktelen volta miatt, busongunk elhagyatottságunk fölött stb.
(Vége köv.)

MI UJSÁG?

— **Hymen.** Dr. Blumgrund Naftali rabbi eljegyezte Eisner Arankát Tabról. A legszivélyesebben üdvözöljük a boldog jegyeseket.

— **Kinevezés.** A közoktatásügyi miniszter Ján Paula r. tanítónőt Dolováról az abonyi polgári iskolához áthelyezte. Ezzel polgári iskolánk tanárainak létszáma teljes. Megemlítjük itt, hogy az iskolai év kezdete előtt, az utolsó 12 órában nem ártana közönségünket, a megnyitás és beiratkozás körüli teendőkről némi utba igazításokkal ellátni, a mennyiben ebből valami a nagyközönségre is tartozik.

— **Halálozás.** Varga Imre, kisbirtokos polgártársunk e hó 26-án 76 éves korában elhunyt. A boldogult az 1848/49-ik szabadságharcban, mint honvéd szolgálta hazáját s azóta is minden hazafias irányú nemzeti mozgalomban, bár hol az országban, szívesen részt vett és hozott anyagi áldozatot is azoknak előmozdítására, a mit Nt. Szánthó Elek ref. lelkész szép beszédben is föl-említett ravatalánál. A temetésen megjelentek honvéd bajtársai is, a honvéd egyesület képviselőiben Kubicsék János, honvéd főhadnagy pedig meghatározó szavakban vett búcsút az elpihent honvéd bajtárstól. Nyugodjék csendesen.

— **A phyloxera.** Solyom Albert szőlészeti és borászati felügyelő f. hó 24-én városunkba érkezett a phyloxera jelenlétének constatalása végett. Az erdőben többszörlőt megvizsgált s valamennyi agyagos talajú szőlőben megállapította a phyloxera felléptét, így a többek között: Lavatka Bélaéba, Löwenstein Simonéba, Agócs Lászlóéba, özv. Márton Ferencznééba, az agyagos részekben. — Szerkesztőnk érdeklődő kérdezősködésére a felügyelő szénkénevezési eljárást javasolt, mely holdonként mintegy 20 frtba kerül évenként, a mit azonban a mi termelési viszonyunk nem bír meg. Leghelyesebb a megtámadott területet a szőlőtől kiirtani s más művelési célra felhasználni, mi által a kártékony rovar terjedése alaposan megakadályoztatik, ellenesetben az egész erdő terület veszélyeztetve lesz.

— **A dabasi főszolgabírói választás.** Említettük már, hogy a dabasi járás főszolgabírói állás okt. 12-én tartandó megye gyűlésen töltenek be s hogy erre az állásra a legkomolyabb jelölt ifj. Teszár László monori tb. főszolgabíró. Jól értesült körökből informáltak bennünket, hogy ifj. Teszár László megválasztatása csak nem bizonyos sőt valószínűleg egyhangúlag fog a választás megejtetni, amennyiben a többi pályázók vissza lépnek. Ez volna a leghelyesebb álláspont, hogy maguk a szolgabírók jelöljék ki maguk közül a legkompetensebb jelöltet, így aztán megszűnnének a korteskedések, a mi meg a vezér vármegyéhez volna méltó eljárás.

— **Az ipartestület mulatsága.** Az ipartestület Szent István napi nyári táncmulatsága a közbejött esős, hűvös idő miatt az Erzsébet ligetben nem volt megtartható, hanem saját területi helyiségeiben tartatott meg, mely a kedvezőtlen időjárás folytán, dacára hogy az iparos dalegyet is közreműködött néhány szép hazafias és népdal előadásával — nem igen sikerült, mivel a kitűzött célra, Kossuth apánk Abonyban felállítandó szobra javára 38 korona jövedelmei eredményezett. Felülfizettek: N. N. 30 korona, Vidder Jenő gyógyszerész 5 kor., Lendvay Pál 2 korona, Király Ferencz, Lázár Arnold, Soós Boldizsár, Sztahó Lajos I—I kor. Kovács Mariska 60 fill., Kassa Bálint, Kollár István, Luczák János 40—40 fillért, Szrapkó Pál 20 fill., Molnár Mihályné 10 fillért, összesen 43 kor. 10 fillért. Mely szíves áldozat készségükért a mélyen tisztelt felülfizetők fogadják ez uton is az ipartestületi eljáráság hála köszönetét, különösen a magát megnevezni nem akaró nemes lelkű hazafi, ki a nemes célra szánt adományával még is szép eredményre segítette a mulatság bevételeit.

— **Halálozás.** Nagyvesztés érte Király Ferencz vizszabályozási tisztviselőnkét és Király István az abonyi temetkezési vállalat tulajdonosát; édes atyjuk, Király István, 1848/49-iki felekedt nemzetőr, tegnap Czepléden elhunyt, őszinte részvéttel osztozunk a bánatos családtagok fájdalmában.

— **Tűzek.** A múlt hetekben több tanyai tüzeset volt városunkban. Beviz Imrének összes

szalma és takarmány rakománya. Sz. Molnár Alajosnak tanya épülete és az öreg Czirkónak az istállója estek a tüzmartalékaivá. Biztosítva nem voltak s így a káruk nagy.

— **Sorsjáték az idegenforgalom emelésére.** Az idegenforgalmi vállalat, mely rövid fennállása óta már is számtalan bizonyosságát adta közhasznu szakavatott működésének, legújabbban a kormány engedelmével és ellenőrzése mellett utazási sorsjátékot rendez. A sorsjáték 100000 drb. két koronás sorsjegyből áll és annak tiszta jövedelme kulturális célokra fordítatik, névszerint oly intézmények javára, a melyek hazánk egyes vidékeinek fellendítésén munkálkodnak és idegenforgalmunk fejlesztését elősegítik. Az egyes nyerevények tárgyát vasuti körutazási jegyek, bel- és külföldi szálloda szelvények, magyarországi fürdőhelyeken nyaralásra jogosító lakás igazolványok, fürdő-idény-jegyek stb. képezik. Nem kételkedünk, hogy közönségünk eme életre való eszmét felkarolja s az utazási sorsjegyeknek óriási kelendőségük lesz. Az idegen forgalmi vállalat gondoskodott arról, hogy sorsjegyei ugyszólván mindenütt kaphatók legyenek.

— **Negyedfélszázados iskola ünnepély.** A mezőturi ev. ref. egyház főnyes ünnepélyt rendez ez évi október 8-ikán gimnáziuma 350 éves fennállásának emlékére. A mezőturi iskola egyik legrégebb protestáns intézet, — 550 évvel ezelőtt 1551—1553-ig szegedi Kis István, a kiváló magyar reformátor állott ez intézet élén, s tette ezt az Alföld egyik híres iskolájává. A mostoha időközön keresztül, melyek protestáns egyházunkra nehezettek, nagy áldozatokkal tartotta fenn Mezőtur népe ez intézetet, szinte páratlan az a ragaszkodás, s az az áldozat, melyet mutatott a multban, mutat ma is iskolájáért.

— **Arad vármegye kölcsöne.** Ha a városházát felakarjuk építeni, a piac és vásárt jogot megakarjuk venni, a Richter féle fundust k akarjuk fizetni, igéybe keil vennünk a nagyobb törlesztéses kölcsönt. Érdekes megtudni, hogy a nagyobb bankok mily feltételek mellett kínálják ma a kölcsönt. Arad vármegye elhatározta, hogy 400.000 kor. kölcsönt vesz fel. A következő ajánlatok érkeztek be. A Magyar Jelzálog Hitelbanktól 50 éves törlesztés 4.94 százalék annuitás és 96½ százal. számolási árfolyam. A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank 4.90 százalék annuitás és 96 százalék árfolyam. A Pesti Hazai Első Takarékpénztár 4.85 százalék annuitás és ugyancsak 96 százalék árfolyamot és végül a Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja 4.90 százalék annuitást és 96½ százalék árfolyamot ajánlott.

— **Kisiparosaink érdekében.** Városunk kisiparosait is közelről érdeklő rendeletet adott ki Beniczky alispán a napokban. Megbizta ugyanis Dubraviczky László tb. főjegyzőt, a vármegyei iparügy előadó-ját, hogy a megyét bejárva lépjen érintkezésbe az ipartestületekkel és a kisiparosokkal, hogy a pestmegyei ipar hanyatlásának okáról, a kisiparosok helyzetéről, a kivándorlásról, valamint a bajok orvosszeréről maguknak az érdekelteknek a véleményét hallja. A tapasztaltakról a közigazgatási bizottságnak fognak jelentést tenni.

Eladás.

I. kerület, Jegyző-utca 21. sz. levő ház; II. kerület Gál Miklós-utca 99. sz. alatt levő ház örökáron szabadkézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad Tóth Mihály ácsmester.

Van szerencsém a t. szülőket értesíteni, hogy az ev. ref. elemi iskolai tankönyvek és írószerek könyvkereskedésben kaphatók.

Tisztelettel

Szerdahelyi János
könyv-, papir-, és írószerekkereskedése.

4148/tk. 1903. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A czeplédi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bádonyi Rozália abonyi lakos végrehajthatónak kiskorú Zelei József képv. Tóth Pál József abonyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 36 korona s jár. iránti végrehajtási ügyben a területen levő Abony község határában fekvő abonyi 2925. sz. tljkvben A. I. 1—2. sor 4219/a 12. 6501 hrsz. a. felvett ingatlanok az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben, tehát a Földi Mihályné szül. Zelei Erzsébet, kiskorú Zelei Rozália, kiskorú Zelei József, kiskorú Zsemlye István, kiskorú Zsemlye Pál, kiskorú Zsemlye Ilona, kiskorú Zsemlye Mihály, kiskorú Zsemlye Mária jutalékai is 735 korona kikiáltási árban **1903. évi szeptember hó 15-ik napján délelőtt 11 órakor** Abony község házában árverés alá fog bocsájtani és a kikiáltási áron alul is el fog adni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. sz. igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt át-szolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt a czeplédi kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapesán lefizetni és a vételár után járó kincstári illetéket viseini.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai, a hivatalos órák alatt a kir. jbiróság tetteknyvi irattárában és Abony község előljároságánál megtekinthető.

Czepléd, 1903. június 25. napján.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

dr. Burdács,
kir. albiró.

Eladás.

A szelei-uton egy tagban levő körü bel il 90 holdas tanya föld — mely néhai Laczkó Pál örökösei tulajdona — a hozzá való összes épületekkel s gazdasági felszerelésekkel együtt örökáron eladó, esetleg haszonbérbe kiadó. Felvilágosítás szerezhető özv. Laczkó Pálné lakásán minden kedd, csütörtök és vasárnapi nap délutánjain. A táborhegyen levő 3 hold szőlő szintén eladó.

Eladás.

Határunkban lévő, özvegy Csáky Gézáé tulajdonát képező 60 holdnyi első oszt. tanya föld eladó.

Értekezhetni tulajdonosnál, Tápiógyörgyén.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű abonyi hölgyközönséget értesíteni, hogy

Női-ruha varrodámat

a mai napon megnyitottam.

Elvállalok a legkényesebb izlést kielégítő Francia és Angol Cosztümöket Elegáns Belaus, Pongyolák stb. mérsékelt árban, ugyszintén polgári iskolát végzett leányokat 4 hónap alatti teljes kiképzésre; um. szabni, varrni, rajzolni, a tanulási idő alatt mindenki saját részére varrhat tetszés szerinti ruhákat, személyes vezetésem és felügye-
letem alatt. A nagyérdemű közönség pártfogását kéri.

Sch. Fröhlich Berta.

Lakás: Szolnoki-ut Kohn Róza házában, Pintér ur házával szemben.

